

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Johannis Michaelis Dilherri Contemplationes, Et Suspiria Hominis Christiani

Dilherr, Johann Michael

Norimbergae, 1660

XXXIII. De veri dignitate Christiani.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10209

Da mihi, Deus meus! cœlestem sapientiam: ut discam te super omnia quærere & invenire; super omnia sapere & diligere; & cætera, secundum ordinem sapientiæ tuæ, prout sunt, intelligere.

Da prudenter declinare blandientem, & patienter ferre adversantem: quia hæc magna sapientia, non moveri omni vento verborum, nec aurem malè blandienti præbere voluptati. Sic enim inceptâ pergitur viâ securè.

CONTEMPLATIO-
NUM ET SUSPIRIO-
RUM HOMINIS
CHRISTIANI

XXXIII.

*De veri dignitate Chri-
stiani.*

APpellent alii hominem animal ad societatem natum, plenum rationis & consilii; vocent miraculum magnum Deoq; simillimum, miraculum miraculorum: dicant Hori-

zontem corporeorum & incorporeorum, omnium rerum mensuram, parvum mundum, mundi epitomen, naturæque delictum; scribant, hominem unum esse, qui omnem superet admirationem; nihil in terris magnum esse, præter hominem: tanta tamen dignitas, tanta excellentia, tanta sublimitas hominis nunquam esse poterit; quanta quidem futura, si homo dicatur CHRISTIANUS: quæ denominatio, ab ipso Dei Filio CHRISTO, originem desumpsit; & illis impertitur, qui, in Baptismatis Sacramento, aquâ salutari consperguntur, Christo nomen dant suum, sub purpureo ejus vexillo militant, intrepidâ doctrinæ Evangelicæ ac cœlestis professione honorem Ducis atque Autoris tuentur, & indefesso bonorum operum studio & exercitio stabiliunt, propugnant ac propagant.

O miseros illos, qui nominati sunt Pagani: vel quòd in publicis pagis & compitis idola sua venerarentur, à civitate Dei alieni; vel quòd, post amplifi-

plificatum Christi regnum, & disseminatam latius Christianorum doctrinam, orbem non amplius urbesque præcipuas occuparent; sed, in angustias redacti, pagis tantum concluderentur.

O miseros illos, qui nominantur Judæi! Etsi enim prisca gens Judæorum multis alios populos privilegiis & prærogativis antecessit, & à regno quoque cœlesti ac civitate Dei non fuit exclusa: hodierna tamen ipsorum colluvies, ubique dispersa, eminentiis multifariis, à populo Christiano jure potest provocari. Exhibito enim corpore, umbras urget, ritus Mosaiicos mordicè defendit, Christum, salutis januam unicam, aspernatur: Pharisæico fascinata fermento veritatem respuit, detrectat, impugnat, atque inde, justo Dei judicio, vastatâ & amissâ Hierosolymâ, templum non habet, Republicâ destituitur, per totum orbem abjectissimè disjicitur.

O felices Christianos, & ab omni miseria liberatos! Christus est Deus

246 CONTEMPLATIONES
in secula benedictus: Christiani ergò
sunt homines Divini.

Christus, verus per essentiam Deus,
est spiritus: Christiani ergò sunt ho-
mines spirituales.

Christus, per naturam, est unige-
nitus Dei Filius: Christiani ergò sunt
cœli, per gratiam, hæredes.

Christus Dei est virtus & potentia:
Christiani ergò sunt potentes.

Christus est sapientia: Christiani
ergò sapientes.

Christus est justitia: Christiani er-
gò justii.

Christus est nobis factus sanctifi-
catio: Christiani ergò sancti.

Christus est via: Christiani ergò
non errant.

Christus est vita: Christiani ergò,
etiam mortui, vivunt.

Christus est veritas: Christiani er-
gò in omnem ducentur veritatem.

Christus lux est, illuminans mun-
dum: Christiani ergò in mediis lucent
tenebris.

Chri.

Christus pastor est: Christiani ergò saluberrimis pascuis saturantur.

Christus Medicus est & sanator: Christiani ergò, in omnibus infirmitatibus, medelam accipiunt.

Christus Satanæ victor, & mundi est Dominus: Christiani ergò dominantur in Christo; vincunt & triumphant.

Christus regnat in gloria, estq; ipsa gloria, & in omnibus omnia: Christiani ergò, licet mundo sint abominabiles, habeanturq; ludibrio, in Christo tamen sunt gloriosissimi, & nihil habentes, possident omnia.

Christus unctus est; quando humanitas ipsius in Verbi personam est assumpta: unxit Divinitas; humanitas uncta est: & unctio hæc totius ungenti, in totum unctum, est immentio. Unctus est oleo lætitiæ, præ confortibus suis. Unctus est donis finitis & infinitis, in humanam, ex Virgine assumptam, naturam collatis; quæ olei nomine veniunt, propter fragrantissimum, quem spirant, odorem, & vim,

248 CONTEMPLATIONES

quâ pollent, confortandi. Conferuntur oleo lætitiæ; quia Christianorum è pectoribus tristitiam expellunt, plenamq; lætitiã accendunt.

Quotiescunqve jam in mentem venit nominis Christi: cogita, Deum ab æterno definivisse, atqve ordinasse & consecrâsse ipsum; ut opus redemptionis consummaret: & dona ineffabilia uberrimè in ipsum contulisse; quibus opus habiturum prævidebat: Prophetam ipsum esse, nostrum Doctorem, Sacerdotem nostrum, qui semetipsum Patri cœlesti victimam expiatoriam obtulerit: Dominum esse dominorum, Regem esse regum, qui regnum incomparabile & æternum, in primo quidem conceptionis momento, quoad possessionem; in ascensione autem, quoad plenariam & splendidissimam usurpationem, habuerit. Perinde ut David, vivo adhuc Saulo, à Samuele in regem fuit unctus; regalem tamen potestatem non exeruit: eo autem è vita sublato, dominium sibi

sibi vindicavit, regnumque administravit.

Sumus autem & nos Christiani uncti: quando ab hominum mundialium impietate separati, & ministerio Spiritus consecrati fuimus. Uncti sumus; quando, ut Christus immensa, ita nos dimensa Spiritus sancti dona accepimus. Uncti sumus; quando ad dignitates Propheticas, Sacerdotales & Regias, fuimus exaltati.

Et hoc est, quod dicit Propheta: agnoscetis, in medio Israëlis me esse, meque esse Jehovam, Deum vestrum, & nullum esse amplius: neque erubescet populus meus in seculum. Eritque postea, ut effundam Spiritum meum super omnem carnem: & prophetabunt filii vestri, & filiae vestrae: seniores vestri somnia somniabunt; juvenes vestri visiones videbunt. Quod par Apostolorum selectissimum deprædicat: Jesus Christus est fidus ille testis, primogenitus ille ex mortuis, ac princeps regum terræ; qui dilexit nos, & lavit nos à peccatis nostris, per sanguinem

250 CONTEMPLATIONES
nem suum: qui fecit nos reges, & sacer-
dotes, Deo & Patri suo. Vos estis
genus electum, regale sacerdotium,
gens sancta, populus, quem sibi Deus,
ut proprium, vindicat.

O nomen, non quidem supra omne
nomen; sed tamen Divinum, sed cœ-
leste, sed venerabile! Impletum hîc est,
quod Vates ait: indetur tibi nomen
novum, quod os Jehovæ præfixerit.
Dimisimus nomen execrabile: quia
Dominus servis suis nomen indidit
aliud.

Cavete vobis, cavete, quicumque
hæc legeritis: ne quem fidelium con-
temnatis, parvipendatis, aut ludifice-
tis: licet miserrimus, abjectissimus &
afflictissimus videatur. Quanta quan-
ta enim ejus sit miseria, abjectio & af-
flictio: unctus tamen est Omnipot-
entis, Propheta Sanctissimi, Sacer-
dos Altissimi, rex ipse aliquando cœ-
lestis futurus.

Prophetæ estis, Christiani! sermo
ergo Christi inhabitet in vobis copio-
se, cum omni sapientia, docendo &
com-

commonefaciendo vos mutuo psal-
mis, & hymnis, & cantionibus spiritua-
libus, cum gratia canendo, in vestro
corde, Domino.

Sacerdotes estis, Christiani! peto
igitur à vobis, fratres mei! per miseri-
cordiam Dei: ut sistatis corpora ve-
stra victimam vivam & sanctam, & ac-
ceptam Deo, per ministerium ratio-
nale. Ne conformetis vos seculo
huic: sed mutemini, per renovatio-
nem mentium vestrarum; & discerna-
tis, quæ sit voluptas Dei bona, & acce-
pta, & perfecta.

Reges estis, Christiani! ne igitur
servi peccatorum reddamini, aut æ-
stuantibus carnis affectibus subjicia-
mini: sed peccata mortificetis, cupi-
ditates dometis; nec dignitatem ve-
stram vilissimo & impurissimo obse-
quio prostituatis.

Laudate Christum vestrum: quia
omnis vestra eminentia, omnis subli-
mitas, omnis gratia, omnis gloria, ab
ipso ad vos provenit.

Ut flumina ex mari profluunt, & in

idem refluunt : ita vestra eminentia, vestra sublimitas, vestra gratia, vestra gloria, in autorem & datorem dirigatur, ordinetur, referatur.

Invocate, Christiani ! Christum vestrum : quia etsi uncti estis ; unguentum tamen , peccatorum sordibus & iniquitatum cæno, facile potest obrui, collutulari, abstergi.

Portatis dona cœlestia in vasculis fragilibus : orate ; ne hæc frangantur, & illa ejiciantur. Lucernas gestatis in manibus : rogate, ne quis ventus flammam dissipet, aut oleum vestrum deficiat, vosque, cum virginibus fatuis, in tenebris relinqvamini.

Amate, Christiani ! Christum vestrum ; quia unctus ipse est ; ut vos quoque ungeremini : quia Rex ipse est ; cujus subditi sunt universi orbis incolæ : quia Sacerdos est ; qui totius mundi transgressiones expiavit : quia Propheta est , qui rudes omnes erudit, informat, & viam ad vitam rectè docet.

Amate, Christiani, Christum vestrum :

strum: quia evidentissima grati animi declaratio non in ore, sed opere; non in promisso, sed obsequio, consistit.

Ut autem porrò dignitatem vestram uberiùs expendatis; videnda est

Christiani natiuitas.

Pater est, in cœlis Deus; in terris mater Ecclesia.

Semen est verbum Dei audibile, & visibile; illud prædicatio Evangelii; hoc administratio Sacramentorum.

Renati estis; non ex semine corruptibili: sed incorruptibili; per verbum Dei manentis, & viventis in æternum.

Pater luminum genuit vos, verbo veritatis. Uterus sunt templa: in quibus semen verbi cœlestis spargitur; & in quibus Pater æternus, & Mater Ecclesia conveniunt.

Generationis hujus materia est cor hominis: privatio est veteris Adami

254 CONTEMPLATIONES
mortificatio; forma est ipsa vivifica-
tio: quâ assensus in mente, fiducia in
voluntate confurgit: ut, ex filio iræ,
filius fiat gratiæ; cæco visus, surdo au-
ditus, muto loquela, claudo ambulatio,
mundities leproso, mortuo vita resti-
tuatur.

Formationis tempus est, cum Chri-
stianus subindè magis ac magis cog-
nitione in mente, & sanctitate in corde
proficit: gestationis, cum per totam
vitam, mediantibus cotyledonibus vel
umbilicis, hoc est, verbi ministris, lac
doctrinæ salvificæ, ex duobus Ecclesiæ
uberibus, Lege & Evangelio, attrahit,
atque, ut embryo clausus in utero, ita
ipse vivit in verbo.

Brutum sit, & belluâ insipidior, qui
non miretur; embryonem, in carcere
tâm tenebricoso, in angustiis tâm im-
puris, in ergastulo tâm squalido, inter
tot fœditates, fordes, excrementa, se-
cundinis involutum, intestinis com-
pressum, vivum conservari: mirandum
certè magis longè est; Christianum
ullum inter tot angores, cruciatus, do-
lores,

lores, insidias, calamitates, tormenta,
sustentari.

Circa nostræ enim gestationis ute-
rum, clamat mundus; ego interficiam;
clamat caro; ego inficiam: clamat
Diabolus; ego decipiam.

Latitandum nobis ibi; ubi malitiæ
plurimum, ubi sapientiæ modicum,
ubi omnia sunt viscosa, omnia lubrica,
omnia operta tenebris, & obsessa la-
queis: ubi periclitantur animæ, affli-
guntur corpora: ubi omnia vanitas &
afflictio spiritus. Vivimus tamen, &
servamur.

Vivimus, sine interfectione; nutri-
mur, sine inopia; gestamur, sine eje-
ctione; sustentamur, sine defectioe.

Embryo vitam, in matris utero, vivit
occultam: vivit quidem in mundo;
sed oculis non videtur: spiritum emit-
tit; sed vix attrahit: nos quoque, em-
bryones regenerationis, vitam vivi-
mus occultam. Quamvis enim in re-
gno vivamus cœlorum: nondum ta-
men gloria, & vita nostra, desiderabi-
lis admodum, apparet; nondum lu-
cena

cem æternæ beatitatis intuemur; nondum aërem plagæ Paradisiacæ haurimus; nondum Manna Angelicum comedimus; nondum vinum bibimus supernum: sed levis tantum horum omnium datur prægustus, & vix sensibilis conceditur transpiratio.

Instat autem hora, veniet tempus; quo, quales futuri simus, manifestabitur: quo vitam inchoabimus, & nunquam finiemus luculentam, vitam non spei, sed rei; non fidei, sed visionis.

Vitam hanc ordiemur, cum moriemur. Incipit enim nostra, in veram lucem, nativitas; cum à nobis exuetur mortalitas.

Dies namque Christianorum immortalis, verus est ipsorum natalis.

In morte, incipiunt vivere; per mortem, penetrant ad vitam: ut infans, cum, ad alvi jacens ostiolum, egressum gemebundus expectat; & mortis licet ad limen, in vitæ portum defertur.

O mortem Christianorum vivificam! O Christianum, Dei filium,
Christi

Christi fratrem, socium Angelorum,
mundi dominum, naturæ Divinæ par-
ticipem ! O Christianum ! supra le-
gem & peccatum ; supra mortem, in-
fernum, & Satanam, constitutum !

O Jesu ! Domine meus ! ô Chri-
ste ! Dux meus ! gloriosum sit nomen
tuum : quia nomen mihi benedictum,
à tuo nomine denominatum, dedisti.

Nascatur laus tua quotidie in ore
meo : quia tu quotidie renasceris in
corde meo ; ut ego in te ipso quoque
renascar.

Denascar mundo : soli, fac, tibi re-
nascar ; & vivam tibi, & tecum.

Christianus enim rectè dicitur ne-
mo ; nisi qui Christo moribus, prout
potest, coæquatur : & frustra hoc no-
men fortitur, qui Christum minimè
imitatur.

Quid enim tibi prodest vocari,
quod non es ; & nomen usurpare
alienum ?

Si quem Christianum esse delectat ;
quæ Christianitatis sunt, gerat : & me-
ritò sibi Christiani nomen assumet.

Gerit

Gerit autem ille, quæ sunt veræ Christianitatis: qui omnibus misericordiam facit; qui nullâ omninò movetur injuriâ, qui alienum dolorem, tanquam proprium, sentit; cujus mensam nullus pauper ignorat; qui, coram hominibus, inglorius habetur: ut coram Deo & Angelis gloriatur: qui terrena contemnit; ut possit habere cœlestia: qui opprimi, se præsentem, pauperem non patitur: qui miseris subvenit: qui ad fletum fletibus provocatur alienis; quod faciebat Paulus: *quis, inquam, infirmatur; & ego non infirmor.*

Hæc, ô Christe! mihi Christianorum minimo & indignissimo, clementer tribue, pro virili perficere: & in eo studio perseverare; non nutare, labare, aut planè deficere. *Non enim queritur in Christianis initium, sed finis: quem largire mihi beatissimum!*

CON-